

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514202043
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2514202043.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 0 1 Piešťany, právne zastúpená: Advokátska kancelária Korytár s.r.o., IČO: 47 243 279, so sídlom Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, proti žalovanej: K. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XX/XXXX, XXX XX Z., o zaplatenie 1.371,33 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 17.októbra 2018, č.k. 9C/69/2014-112 v jeho vyhovujúcej časti takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I. potvrdzuje.
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie o uplatnenom nároku rozhodol nasledovne :
- „I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 223,86 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 223,86 eur od 20.03.2014 do zaplatenia, v splátkach po 10,- eur mesačne, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.
- II. Vo zvyšku súd žalobu zamietal.
- III. Žalovanej súd náhradu trov konania nepriznáva.“

2. Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 497, § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. b), § 3 ods. 1, ods.2, § 4 ods.1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 258/2001, Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“)§ 39, § 53, § 53 ods. 8, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nar. Vlády SR č. 87/1995 Z.z. a vecne argumentoval tým, tým, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 29.09.2008 Zmluvu, ktorou bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.659,70 eur s ročnou úrokovou sadzbou 16,07 %, ročnou percentuálnou mierou nákladov 17,5 % (ďalej len „RPMN“), počtom splátok 84 a s mesačnou splátkou vo výške 33,16 eur.

3. Podľa Hlavy 5. § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., klient (pozn. súdu - žalovaná v tomto konaní) je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach ktorých výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. Jednotlivé splátky sa skladajú z príslušnej časti úverovej istiny, úrokov a úhrady za poistenie, ak nie je v zmluve alebo úverových podmienkach uvedené inak.

Z listiny žalobcu zo dňa 29.10.2012 vyplýva, že jej obsahom bola výzva žalobcu žalovanej k splateniu celého úveru poskytnutého na základe Zmluvy v lehote 15 dní odo dňa odoslania výzvy v sume 1.229,77 eur. Z priloženého podacieho hárku mal súd za preukázané odoslanie zásielky.

Z predloženého splátkového kalendára mal súd za preukázané, že žalovaná v pravidelných splátkach splácala žalovanému splátky č. 1 až 43, pri splátkach č. 43 - 48 žalovaná už nevykonala žiadnu úhradu titulom splácania úveru. Dňa 29.10.2012 prišlo k zosplatneniu úveru v sume 942,92 eur. Zo splátkového kalendára ďalej vyplýva, že žalobca si uplatnil náklady súvisiace s upomienkou v celkovej sume 9,96 eur (3 upomienky), taktiež pokutu po zosplatnení úveru v sume 110,87 eur a po zosplatnení dochádzalo k nabiehaniu sankčných úrokov z omeškania v sume 136,30 eur.

Z predložených dokladov o splácaní úveru, ktoré súdu predložila žalovaná má súd za preukázané, že žalovaná žalobcovi zaplatila v roku 2008 sumu vo výške 66,32 eur, v roku 2009 sumu vo výške 397,92 eur (v 12. splátkach), v roku 2010 sumu vo výške 397,92 eur (v 12. splátkach), v roku 2011 sumu vo výške 400,94 eur (v 12. splátkach), v roku 2012 sumu vo výške 169,12 eur (v 5. splátkach + 3,32 eur pokuta).

4. Žalobou doručenou súdu dňa 24.03.2014 sa žalobca domáhal od žalovanej zaplata sumy vo výške 1.371,33 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 1.219,59 eur od 20.03.2014 do zaplata. Súčasne sa žalobca domáhal náhrady trov konania.

5. Vzhľadom na skutočnosť, že uplatnený nárok je plnením zo spotrebiteľskej zmluvy, v ktorej jedným zo zmluvných strán je spotrebiteľ, jedná sa o vzťah občianskoprávny. Citované ustanovenia ukladajú orgánu aplikujúcemu právo použiť v prospech spotrebiteľa všetky ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu priaznivejšie. Preto súd pri skúmaní každej otázky má aplikovať právnu úpravu, ktorá je priaznivejšia pre žalovanú ako spotrebiteľa. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že samotný zmluvný vzťah založený medzi pôvodným veriteľom a žalovanou je tzv. absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom, ktorý sa riadi režimom Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným zmluvným typom, ale ide o osobitný druh zmluvy, ktorý sa vyskytuje tak v občianskoprávných ako aj v obchodnoprávných vzťahoch.

6. Po preskúmaní Zmluvy súd konštatoval, že v nej absentuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 4 ods. 2 písm. e) ZoSÚ. Pod položkou 34, ktorá je označená ako celková výška úveru je uvedená suma 50.000,- Sk (1.659,70 eur), ktorá však nepredstavuje celkovú výšku úveru, ale výšku poskytnutej finančnej čiastky. Celková výška úveru má predstavovať celkovú sumu, ktorú bude musieť spotrebiteľ veriteľovi vrátiť, t.j. nielen istina, ale aj celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom. V danom smere preto súd konštatuje, že uvedený údaj nielenže chýba, ale je priam uvedený klamlivo, uvádzajúc tak dlžníka do omylu o čiastke, ktorú bude musieť veriteľovi zaplatiť. V Zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru (podľa § 4 ods. 2 písm. g) ZoSÚ). Z pol. 44 Zmluvy - lehota splatnosti vplynulo, že nastáva 84 mesiacov po poskytnutí úveru. Takto špecifikovaná konečná splatnosť úveru je podľa súdu nedostatočná, neurčitá, ba ani určiteľná. Zo Zmluvy nevyplýva od ktorého dátumu sa doba 84 mesiacov začína počítať (absentujúci údaj o dni poskytnutia úveru), preto pre spotrebiteľa táto náležitosť Zmluvy nemohla byť dostatočne zrejma. Žalobcovi nič nebránilo dostatočným spôsobom dohodnúť so žalovaným deň poskytnutia úveru. Uvedené má súvis aj s absenciou termínov splatnosti jednotlivých splátok (podľa § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ). Opäť je nutné konštatovať, že spotrebiteľ by k termínom splatnosti splátok dospel len pomerne zložitým výpočtom, aj to len vtedy, ak by mu bol známy deň poskytnutia úveru. Osobitne je nutné podotknúť, že splatnosť prvej splátky „po mesiaci“ je natoľko nezrozumiteľný, že je možné ho vykladať viacerými spôsobmi (najmä s prihliadnutím na to, že počet dní kalendárnych mesiacov sa líšia). V nadväznosti na Uznesenie NSSR sp. zn.: 3Cdo/146/2017 súd podotýka, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej splátky (tzv. amortizačná tabuľka), nič to však nemení na tom, že termíny splátok sú obligatórnou náležitosťou spotrebiteľskej zmluvy a danom prípade v Zmluve absentujú.

7. Na základe vyššie uvedeného súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov. Žalobcom uplatnený nárok na zaplata dlžnej čiastky bol dôvodný len v tej časti, kde sa žalobca domáhal vrátenia rozdielu medzi poskytnutou finančnou čiastkou (1.659,70 eur) a sumou, ktorú žalovaná na úver splatila. Tu sa však tvrdenia strán konaní líšili a suma, ktorá bola žalovanou splatená bola sporná. Žalobca uviedol, že žalovaná titulom plátok uhradila sumu 1.435,84 eur. Žalovaná namietala, že uhradila sumu 1.925,91 eur. V písomnom podaní zo dňa 24.05.2018 (pozn. č.l. 75) však uviedla rozpis platieb a výsledná suma činila 1.432,22 eur, predložila aj poštové ústrižky a doklady z banky, ktoré v súčte činili sumu 1.432,22

eur. Nakoľko však samotný žalobca deklaroval, že žalovaná splatila sumu vyššiu, a to 1.435,84 eur, súd mal na za preukázané, že splátky žalovanej boli realizované v tejto výške. Žalobcovi preto vznikol nárok na rozdiel medzi sumou, ktorá bola žalovaná požičaná (1.659,70 eur) a sumou, ktorú žalovaná splatila (1.435,84 eur), a teda vo výške 223,86 eur.

8. K námietke žalovanej, že Zmluva by mala byť posúdená ako neplatná, lebo úrok je zakomponovaný do splátkového kalendára a preto pravidlá tejto zmluvy vykazujú podstatu trestného činu úžery podľa Trestného zákona, nakoľko žalobca zneužívajúc jej tieseň poskytol v rámci úveru plnenie, ktorého hodnota je v hrubom nepomere, zmluva je preto v rozpore s dobrými mravmi:

9. V naznačenom smere sa nemožno stotožniť s názorom žalovanej, že Zmluva je absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi. Najvyšší súd SR v rozhodnutí z 31. 07. 2009 sp. zn. 1MCdo/1/2009 vyslovil právny názor, že „Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy“. Z rozsudku Krajského súdu v Prešove z 05. 11. 2014 sp. zn. 3Co/114/2014 vyplýva, že „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností“.

10. Zo Zmluvy vyplynulo, že dohodnutá úroková sadzba činila 16,07% ročne. Z internetovej stránky Národnej banky Slovenska súd zistil, že priemerná úroková miera z úverov pri spotrebiteľských úveroch pre domácnosti pri splatnosti do 7 rokov v roku 2008 predstavovala 13,84% ročne. Je zrejmé, že úroková sadzba dohodnutá v Zmluve mierne prevyšovala priemernú úrokovú sadzbu z úverov poskytovaných bankami v danom období. Nešlo však o podstatné prevýšenie, ktoré by bolo možné posúdiť v rozpore s dobrými mravmi. Tu je potrebné dodať, že žalobca nie je bankou, ale spoločnosťou, ktorá poskytuje úvery v rámci predmetu činnosti za účelom dosiahnutia zisku. Prevýšenie úrokovej sadzby o 2,23% ročne je akceptovateľné a Zmluvu nemožno z tohto pohľadu hodnotiť ako neplatnú.

11. Námietke žalovanej, že Zmluvu uzavrela v tiesni v čase nepriaznivej finančnej situácie, keď má chorého manžela, nemožno vyhovieť. Prevažná väčšina spotrebiteľských úverov je braná práve z dôvodu zlej finančnej situácie samotných spotrebiteľov, často ide o preklenutie určitého obdobia, alebo za účelom neočakávaných zvýšených výdavkov. V časti Zmluvy - zamestnanie klienta žalovaná uviedla, že vlastní dom / byt, príjem má vo výške 15.000,- Sk a príjem manžela činí 10.595,- Sk. Splátka úveru bola vo výške 999,- Sk. S prihliadnutím na vyššie uvedené nemožno konštatovať, že pri uzatváraní úveru žalobca konal s vedomím finančnej tiesne žalovanej, alebo že by za účelom uzavretia Zmluvy vyvinul na žalovanú tlak.

12. Žalovaná ďalej namietala, že nárok žalobcu je premlčaný. Z Výzvy na splatenie celého úveru vyplynulo, že žalovaná bola vyzvaná na splatenie úveru v lehote 15 dní od odolania výzvy a po uplynutí tejto lehoty sa stáva úver jednorazovo splatným. Podľa priloženého poštového hárku je zrejmé, že výzvy bola odoslaná dňa 02.11.2012.

13. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná bola v čase uplatnenia práva žalobcu na zosplatenie úveru v omeškaní viac ako 3 mesiace a náležitosti výzvy vrátane 15 dňovej lehoty na plnenie boli v súlade s ust. § 53 ods. 8 OZ. S prihliadnutím na uvedené (žaloba bola podaná dňa 24.03.2014), nárok žalobcu nebol premlčaný.

14. Na základe vyššie uvedeného súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov, preto priznal žalobcovi sumu 223,86 eur, ktorá činí skutočne poskytnutý úver žalovanej (t.j. poskytnutý úver vo výške 1.659,70 eur po odpočítaní splatenej sumy vo výške 1.435,84 eur). Súd mal z Výzvy k splateniu celého dlhu zo dňa 29.10.2012 za preukázané, že k jednorazovému zosplateniu dlhu došlo 15 deň po odoslaní výzvy žalovanej, čo žalobca preukázal poštovým hárkom. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania odo dňa 20.03.2014, t.j. odo dňa spisovania žaloby. Žalovaná bola v tento deň už preukázateľne v omeškaní, preto súd žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 223,86 eur od 20.03.2014 do zaplatenia. Sadzba 0,024% denne zodpovedá zákonnému úroku z omeškania. (výrok I).

15. V danom prípade súd dôkladne zvážil aj situáciu, v ktorej sa žalovaná nachádza a s prihliadnutím na zlý zdravotný stav jej manžela, ktorý je odkázaný opaterou na ňu, má zvýšené výdavky na lieky a starostlivosť o chorého. Po odpočítaní nákladov na živobytie a pri plnení dlhov, žalovanej neostávajú ďalšie finančné prostriedky na živobytie. Na pojednávaní dňa 17.10.2018 žalovaná uviedla, že často krát pred dôchodkom nemajú ani na stravu. Nakoľko vo výroku súd určil za dôvodne uplatnenú len sumu vo výške 223,86 eur s príslušenstvom, výnimočne povolil žalovanej splátky vo výške 10,- eur mesačne. V prevyšujúcej časti nároku súd žalobu zamietol. (výrok II)

16. Čo sa týka uplatnených nákladov za upomienky vo výške 6,64 eur a 3,32 eur, žalobca nielenže nepreukázal, že by upomienky bola žalovanej zaslané, ale nepreukázal ani to, že by mu v súvislosti s upomienkami vznikli akékoľvek náklady. Čo sa týka nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 110,87 eur, tu žalobca bližšie nešpecifikoval z akého titulu sa zmluvnej pokuty domáha, ani porušenie ktorej zmluvnej povinnosti žalovaného malo byť zmluvnou pokutou sankcionované. Samotné uvedenie, že ide o „ušlý úrok“ je natoľko neurčité, že nebolo možné vyvodiť čoho sa žalobca domáha. Súd preto uzavrel, že ohľadom uplatnených položiek za upomienky a zmluvnú pokutu, žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania dôvodnosti nároku a v tejto časti súd žalobu zamietol. (výrok II)

17. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s čl. 17 CSP. Žalovaná bol v konaní úspešná (hrubý úspech žalobcu v konaní 18,23%, hrubý úspech žalovanej 81,77%, z toho čistý úspech žalovanej vo výške 63,54%), avšak zo spisu nevyplýva, že by jej akékoľvek trovy vznikli, ani si náhradu trov konania neuplatnila. Súd preto rozhodol tak, že náhradu trov konania voči žalobcovi jej nepriznal s prihliadnutím na čl. 17 CSP.

18. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná v časti vyhovenia návrhu, ktoré na výzvu súdu doplnila zopakovaním dôvodov, ktorým sa bránila proti žalobe. Namietala, že spoločnosť Home Credit, s.r.o. ju nesprávne a neustále šikanuje so svojou požiadavkou o zaplatenie sumy 1.371,33 Eur. Súdu predložila presný výpis aj s dokladmi koľko jej táto spoločnosť požičala a koľko jej bolo uhradených. Napadnutým rozsudkom jej bolo uložené, že má žalobcovi zaplatiť 223,86 Eur a z tejto sumy od 20.03.2014 úrok 0,024 % denne až do zaplatenia, dokonca je tam poznámka aj o exekučnom konaní. Keď si toto všetko spočíta, je to vlastne tá istá suma, ktorú od nej požaduje žalobca, len rozdelená na pevnú položku a úroky. Ohradzuje sa proti takémuto rozhodnutiu. Aj keď jej bolo uložené zaplatiť uvedenú pohľadávku v splátkach po 10,- Eur mesačne, ich príjem mesačne pre oboch, teda pre ňu a jej manžela sú starobné dôchodky a z 850,- Eur platia 320,- Eur nájomné a energie, čo sa môže ešte zvýšiť a sú tu aj iné poplatky, vývoz smetí, telefón, aby si mohli privolať pomoc, pričom ich jedinou kultúrou je televízia a okrem toho treba zaplatiť lieky, hlavne pre manžela, zdravotné pomôcky a na normálnu stravu a život im takmer nezostáva. Podľa jej názoru je neprípustné takto zdierať starých ľudí, manžel má 80 rokov, je ťažko chorý. Sama má 75 rokov a snaží sa o neho starať, aby nemusel ísť do zariadenia a aby dožil doma. Je nútená sa teda odvolať proti rozsudku, ale nielen to, ale napíše aj na Ministerstvo spravodlivosti, už tak raz urobila a doslova dostala kladnú odpoveď, že zmluva v takejto podobe je neplatná. Obráti sa aj na iné štátne orgány, čo sa týka tejto spoločnosti, štátne orgány sú na to, aby chránili občana, obzvlášť starých ľudí a nie novozbohatlíkov a na istinu dávali iba málo, pričom spolu zaplatila úroky 33,16 %, doklady sú v spisoch súdu, navyše si to tak v zmluve opravili, aby nebolo možné vyčítať, čo je istina a to úrok. Zo zmluvy by mala zaplatiť 0,024 % denne od 20.03.2014 až do zaplatenia + 223,86 Eur, to znamená doživotne, keďže má 75 rokov. Jej vek prináša aj ťažký zdravotný stav, okrem toho je povinná sa starať o manžela,. Dôchodky si za 40 až 45 rokov zaslúžili, obaja majú vzdelanie a nenechajú sa takto nepoctivo vydierať od zbohatlíckych spoločností, preto navrhuje, aby odvolací súd zrušil tento nezmyselný rozsudok.

19. Žalobca odvolanie nepodal a k doručenému odvolaniu žalovanej sa nevyjadril.

20. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d), f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc

prítom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario, § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

21. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalovanej je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a či rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

22. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

23. Ustanovením § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd je zároveň povinný vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia s podstatnými tvrdeniami v odvolaní, pričom za podstatný argument je potrebné považovať taký argument, ktorý má vecnú súvislosť s prejednávanou vecou a zároveň je takej povahy, že v prípade jeho preukázania môže priniesť priaznivejšie rozhodnutie pre odvolateľa.

24. Žalovaná v odvolaní namieta nesprávnosť a nespravodlivosť rozsudku v časti vyhovieť žalobe a to aj v časti istiny, aj v časti priznaného príslušenstva a tiež vo výške povolených splátok bez bližšej konkretizácie odvolacích dôvodov.

25. Odvolací súd v zmysle ustanovení § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, keďže jeho argumentácia bola vecne správna, objektívna, presvedčivá a premisy zvolené v preskúmanom rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým súd prvej inštancie dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Mal za to, že všetky dôvody, ktoré žalovaná uvádzala v odvolaní, vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria jeden celok.

26. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré strana môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmanej činnosti odvolacieho súdu. V odvolacom konaní sa dispozičná zásada prejavuje tým, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, t. j. že odvolanie prejedná len v medziach, v ktorých ho odvolateľ napáda. Jedinú výnimku predstavuje podľa ustanovenia § 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku oprávnenie odvolacieho súdu preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, a to z úradnej moci.

27. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel

k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľom. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

28. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa žalovanou v odvolaní namietaných skutočností je vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil, pričom dal i odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky oboch strán. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalovaná s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu zamietol.

29. Žalovaná v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ustanovení § 366 Civilného sporového poriadku. Ak žalobca v odvolaní poukazuje na nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov, resp. na neobjektívne zhodnotenie skutkového stavu zo strany súdu prvej inštancie, je potrebné uviesť, že odvolací súd je podľa ustanovenia § 383 Civilného sporového poriadku viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. V tomto prípade odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal všetky relevantné dôkazy navrhnuté stranami, tieto dôkazy vyhodnotil a z hodnotenia dôkazov ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal.

30. Súd prvej inštancie výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje tak, ako už bolo uvedené vyššie. Odvolací súd ďalej uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov) by sa totiž malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia dôkazov jednotlivo, aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky.

31. Rozsudok súdu prvej inštancie dáva jasne a zrozumiteľne odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s uplatneným nárokom žalobcu na zaplatenie sumy 2.149,44 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, zistený po náležite vykonanom dokazovaní a vysporiadal sa aj so všetkými pre vec rozhodujúcimi argumentmi strán. Pritom sa odvolal na konkrétne právne predpisy, ktoré správne aplikoval na prejednaný spor. Zo zisteného skutkového stavu teda vyvodil správny právny záver o preukázaní žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie sumy 223,86 eur s príslušenstvom, ktoré len predstavuje úrok z omeškania.

32. Obdobne súd prvej inštancie správne prihliadol na pomery žalovanej a uložil jej zaplatiť dlh v najnižších možných mesačných splátkach.

33. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody uvádzané žalovanou nie sú naplnené.

34. Ďalšie odvolacie argumenty žalovanej odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II.

ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú odvolaciu argumentáciu zachádzajúcu do nadbytočných podrobností, nespôsobilú už privodiť úspech odvolaniu, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

35. Vo vzťahu k výroku o nároku na náhradu trov konania žalovaná v odvolaní neuviedla žiadne zdôvodnenie.

36. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I. a v závislom výroku o náhrade trov konania podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

38. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).